

Van Breje Opvattingen.

allerlei vijven en zessen dient te gebeuren, wil het wurm met die geheimzinnigheden vrede hebben... dat is absoluut niets voor mij! Ik moet dus hebben een weduwe en nog wel een weduwe met veel duiten. Want huishouwentje te spelen, potje-koken, samen overleggen... en 's avonds uit verveling van je stoel lummelen als je vrouw bek-af van het rekken, vouwen, koken, mazen, stoppen en God weet wat voor snorrepijperijen meer, zit te snurken naast het teeblad... vrindlief, dat hou ik ook al niet uit. Bovendien moet die weduwe appetijtelijk zijn, want ik heb er geen zin in elk ogenblik te denken: lieve God, daar komt die totebel met d'r sleutelmand weer aan... Ach, ach, man, als je dat alles goed overweegt..."

"Dan" viel Zagthout steeds glimlachend, in „heb ik misschien juist iets, dat voor jou zou passen, bij de hand."

En nu vertelde Zagthout van mevrouw van Rozemalen, geboren Dekkerslei, die ook bij Haarlem een aardige plaats bezat, die rijtuig hield, die er nog best uitzag, en die heel wat gezien had. Als één vrouw ter wereld in staat was zich naar van Omswinkels breje opvattingen te schikken, dan zou zij 't zijn. Dus stelde hij voor, dat Ludovicus met mevrouw van Rozemalen eens bij hem kwam eten op een dag in de volgende week. Een dinee met twee fatsoenlike dames zou wel een corvée voor hem zijn; maar dat moest hij voor de toekomst nu maar eens over hebben.

Ludovicus zei, dat hij inderdaad minder op zou zien tegen een audientie bij de Dalai Lama dan tegen dit dinee; maar toch gaf hij aan dit dinee weer de voorkeur boven de revolver en de cyankali... waartoe hij nog altijd kon komen.

Hij bezat wel geen paasjas, maar die zou hij laten maken.

En weer reed Ludovicus in zijn kales naar Haarlem; deze keer in een geklede jas gestoken, met een extra halsboord en een extra paar mansjetten in zijn zak. Het was warm weer; in de laatste tijd kreeg hij last van doorweekte boorden en mansjetten, die half-weg de avond, zoals hij 't noemde, in katzwijn lagen om zijn brede nek en polsen en... mannen durfde hij trotsen, maar voor vrouweblikken was hij bevreesd.

Zijn zenuwachtigheid bij het binnentreden van Zagthouts salon poogde hij te verbergen onder luidruchtig vertoon en al-maar-door galmend:

„O, charmant... allercharmantst... wel, 't is biezonder charmant!"

onthaalde hij de dames op handdrukken zó stevig, dat zij geruime tijd nodig hadden om van de pijnlike verbazing te bekomen. En daar hij na die woordenrijke begroeting zelf ook niets meer wist te zeggen, terwijl Zagthout de kunst van gasten op dreef te brengen slecht bleek te verstaan, ving de maaltijd aan met een lang en drukkend stilzwijgen. Dit stilzwijgen stelde Ludovicus echter in staat zich een oordeel te vormen over mevrouw van Rozemalen's uiterlike aantrekkelikheden en tot het besluit te komen, dat de weduwe er nog „smakelik" uitzag. Toen hij dus aan zijn geliefkoosde Corton de nodige vrijmoedigheid ontleend had en het onderwerp „reizen" van zelf in het gesprek was opgedoemd, slaagde hij er in zeer onderhoudend en breed uit te pakken, wat mevrouw van Rozemalen prikkelde tot ontboezemingen, die bewijzen moesten, dat ook zij nu juist niet de eerste de beste was. Gewaagde Ludovicus van zijn strapatzen in Nubië met de zwartjes, die tussen Assuan en Philae zijn dahabie door het schuimende Nijlwater heen tegen de helling van graniet moesten opsleuren, vertelde hij van zijn wedrennen met cowboys onder de rotsen en naast de watervallen van de Yosemite-valley, beschreef hij zich zelf op een Japanse stoomboot in een Taifoen als enige koelbloedige en maagvaste passagier te midden van een bende doodsbanige matrozen en zeezieke reizigers. Mevrouw van Rozemalen deed uitkomen, dat zij, ondanks haar onkunde van het Italiaans, van Italiaanse hotelrekeningen kloekmoedig aftrok wat haar onbeschaamd duur voorkwam, gaf voorts een verhaal ten beste van de sluwe wijze, waarop zij in Noorwegen een paar kariolen had bemachtigd, terwijl andere reizigers toekijkend mochten wachten en verdiepte zich ten slotte in een opsomming van de grotere bekoorlikheden van het reizen in Duitsland boven het reizen in Nederland, veroorzaakt